

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/501/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215868
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7712215868.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčákovej a členov senátu JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v občianskoprávnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, za ktorú ako konateľ koná advokát Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z. 19.3.2014 č. k. 19C/199/2012 - 42

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktoré žalobcovi mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Michalovce konajúcemu ako exekučný súd v konaní sp. zn. Ex/13172/2010 vedenom proti povinnej N. N. tým, že o udelení poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v zákonnej lehote 15 dní (§44 ods. 2 EP), ale s omeškaním viac ako 8 mesiacov. Okresný súd Michalovce rozsudkom označeným v záhlaví žalobu zamietol s odôvodnením, že nárok na náhradu škody nebol uplatnený v súlade so zákonnými podmienkami ustanovenými v §15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon“) a tiež, že nie je daný ani samotný základ nároku, t. j. tvrdené prieťahy v konaní exekučného súdu. Vychádzal zo zistenia, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého sp. zn. Ex 13172/2010 o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného Pohotovosť, s. r. o. proti povinnej N. N. pre vymoženie 574,40 € s príslušenstvom na exekučný súd bola doručená 20.10.2010, dostala spisovú značku 6Er/485/2010, exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13801/09. Exekučný súd uznesením z 11.1.2011 zamietol žiadosť o udelenie poverenia v rozsahu vymoženia príslušenstva (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 25.2.2011) a exekučný súd 22.3.2011 písomne poveril exekútora na vykonanie exekúcie pre vymoženie exekučným titulom prisúdenej istiny. Vzhľadom na časový interval medzi doručením žiadosti na exekučný súd a udelením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi skutkové tvrdenia žalobcu o prieťahoch v konaní exekučného súdu v trvaní 8 mesiacov vyhodnotil jednak ako nepravdivé a z hľadiska vzniku nároku žalobcu na náhradu škodu tiež za nerozhodné. Z hľadiska viazanosti exekučného súdu lehotou 15 dní na poverenie exekútora vykonaním exekúcie zakotvenou v §44 ods. 2 EP za právne významné totiž považoval, že v porovnaní so žiadosťou išlo o poverenie len v obmedzenom rozsahu, keďže tomuto kroku exekučného súdu predchádzalo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti v rozsahu uplatnených úrokov z omeškania, pretože v uvedenom rozsahu exekučný súd zistil rozpor exekútorom predložených písomností so zákonom, a v zmysle textu zákona nebol preto viazaný zmienenou lehotou

15 dní. Vyčíslenie škody hodnotil ako nedostatočne odôvodnené, bez súvisu s konkrétnou exekučnou vecou. Úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že tento ich nevyčísľil v zákonnej lehote, pričom zo spisu mu nevyplývajú žiadne trovy (§142 ods. 1, 151 ods. 1 a 2 OSP).

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu, že jeho postupom sa mu ako účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom, pretože vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci pre takéto postup neboli splnené zákonné podmienky (§101 ods. 2 OSP), a to vzhľadom na jeho žiadosť o zrušenie pojednávania z dôležitých dôvodov, pričom predložil aj s nimi spájané listiny. Tvrdil tiež, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, k skutkovým a právnym otázkam veci, k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, nemal možnosť ani navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení, v dôsledku čoho došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobcu na súdnu ochranu. Na druhej strane namietal, že žalovaný sa nevyjadril k žalobe, a preto súd spor mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b OSP. Namietal tiež, že neprípustne vo veci meritórne rozhodla vylúčená sudkyňa, navyše v čase, keď ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania. K meritu veci namietal, že v odôvodnení rozsudku prezentované časové úseky nenasvedčujú záveru, že bola dodržaná žalobcom namietaná zákonná lehota na udelenie poverenia. Vytýkal tiež, že súd napadnuté rozhodnutie odôvodnil úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami, ako v iných rozhodnutiach týkajúcich sa tých istých účastníkov, avšak v ktorých bol rozdielny skutkový dej a teda aj skutkový základ.

Žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania a po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie (§214 OSP) prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP, ako i z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené. Rozsudok vo výroku je vecne správny, odvolací súd podľa §219 ods. 1 OSP preto ho potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 28.4.2015 o 13,10 hod., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 22.4.2015 boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§156 ods. 1 a 3 OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom [§221 ods. 1 písm. f) OSP] vo všeobecnosti je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi konania sa znemožní realizácia jeho procesných práv, v občianskom súdnom konaní mu priznaných za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z §101 ods. 2 OSP.

Predpokladom prejednania veci v neprítomnosti účastníka je, že riadne predvolaný účastník (§115 ods. 2 OSP) sa nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie; súd pritom prihliadne na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§101 ods. 2 OSP).

Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre to, aby na súdnom pojednávaní nariadenom na 19.3.2014 vec sa prejednávala v neprítomnosti účastníkov, a preto pokiaľ súd tak urobil, jeho postupom účastníkom sa neodňala možnosť konať pred súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie súdu nariadeného na 19.3.2014 (spolu s poučením o procesných právach účastníka, vrátane poučenia podľa §120 ods. 4 OSP) obom účastníkom bolo doručené 10.3.2014, zástupcovi žalobcu 11.3.2014, to zn. u všetkých bola zachovaná zákonná lehota najmenej 5 dní na prípravu pojednávania (§115 ods. 2 OSP). Žalobca na dané pojednávanie, na ktorom súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania, vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, dokazovanie vyhlásil za skončené a vo veci meritórne rozhodol rozsudkom, sa nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil a ani nepožiadaval o odročenie. Neúčasť na pojednávaní ospravedlnil iba žalovaný, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti. Pokiaľ ide o žiadosť žalobcu o zrušenie tohto pojednávania, konajúcemu súdu doručení 14.3.2014 elektronickými prostriedkami, je potrebné mať na zreteli, že tu posudzovaná vec sp. zn. 19C/199/2012 na danom súde od 10.10.2012 do 9.12.2013 bola spojená na spoločné konanie s ďalšími 73 skutkovo obdobnými vecami tých istých účastníkov. Spoločné konanie bolo vedené pod sp. zn. 19C/131/2012, v

ktorom bol nariadený termín súdneho pojednávania na deň 9.12.2013, pričom žalobca prostredníctvom svojho zástupcu 5.12.2013 žiadal o zrušenie pojednávania z identických dôvodov, ako to následne urobil aj vo veci 19C/199/2012. Zákonný sudca zástupcovi žalobcu na jeho elektronickú adresu 6.12.2013 e-mailom pritom oznámil, že neakceptuje návrh žalobcu na odročenie pojednávania.

Pokiaľ teda žalobca ako riadne predvolaný účastník na pojednávanie súdu sa nedostavil ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o zrušenie pojednávania, hoci vedel, že súd ju neakceptuje, sám sa zbavil procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ žalobca súdneho pojednávania by sa bol zúčastnil, mal by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené preto neboli.

V danej veci neboli splnené zákonné podmienky ani pre rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b OSP, keďže žalovaný k žalobe písomne sa vyjadril podaním z 21.10.2013 k sp. zn. 19C/131/2012, jeho vyjadrenie zástupcovi žalobcu bolo doručené 19.11.2013. Vychádzajúc z týchto skutočností, do termínu pojednávania žalobca mal celkom 4 mesiace času na to, aby prípadne sa vyjadril k argumentom žalovaného či navrhol vykonať dokazovanie na ich vyvrátenie. Pokiaľ tak neurobil, sám sa zbavil tohto procesného práva, jeho realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu. Z týchto dôvodov neobstoja odvolacie námietky žalobcu, že vyjadrenie žalovaného k žalobe mu nebolo doručené, a nemal preto možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie vo veci.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa §205 ods. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. f) OSP, t. j. prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu, tomuto sa neodňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací dôvod podľa §205 ods. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. g) OSP je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca, čo nie je prípad tu posudzovanej veci. Nadriadený súd uznesením z 22.10.2012 sp. zn. 2NcC/73/2012 rozhodol o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 19C/131/2012, a teda ani veci 19C/199/2012. Zástupcovi žalobcu uznesenie nadriadeného súdu bolo doručené 20.12.2012. Za danej procesnej situácie preto je náležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle §205 ods. 2 písm. c), d), e) a f) OSP, odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto nie sú dané.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývali alebo nevyšli za konania najavo, prípadne že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z §133 až 135 OSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa §132 OSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok podľa §219 OSP potvrdil ako vecne správny, vrátane rozhodnutia o trovách konania.

Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobcovi tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v exekučnom konaní sp. zn. EX 13172/2010, a preto základ nároku nie je daný. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody

napadnutého rozsudku, s ktorými odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje a na ktoré odkazuje (§219 ods. 2 OSP).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a to aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia a arbitrárnosti záverov, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce v exekučnom konaní sp. zn. 6Er/485/2010 sa nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že na základe žiadosti exekútora písomne nepoveril vykonaním exekúcie do 15 dní od jej doručenia (§44 EP).

Podľa §44 ods. 2 EP súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Aplikujúc citovaného zákonné ustanovenie na tu posudzovaný prípad je zrejma správnosť záveru súdu prvého stupňa, že lehota 15 dní na poverenie exekútora vykonaním exekúcie platí pre tie prípady, keď súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Inak, t. j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní („táto lehota neplatí“), pretože exekútora nemožno poveriť vykonaním exekúcie, naopak musí zamietnuť jeho žiadosť o udelenie poverenia.

V exekučnej veci 6Er/485/2010 exekučný súd v rozsahu vymáhania úrokov z omeškania takýto rozpor zistil, v zmysle §44 ods. 2 EP v danom prípade nebol preto povinný a objektívne ani nemohol písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie do 15 dní od doručenia žiadosti exekútora, pretože danú žiadosť v rozsahu, v akom vzhliadol rozpor exekútorom predložených listín so zákonom, najprv musel zamietnuť. Písomne poveriť exekútora vykonaním exekúcie vo zvyšku mohol až po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samozrejme všetko v primeraných lehotách.

Aplikujúc ustanovenie §9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, t. j. aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa otázku prietahov súd mohol posudzovať vychádzajúc len z výsledkov vybavenia príp. sťažnosti na prietahy, resp. žiadosti o prešetrenie jej vybavenia, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca nepreukázal existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov ani žeby jeho prípadná sťažnosť bola vybavená spôsobom, z ktorého by bola preukázaná existencia prietahov.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je vecne správny záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 6Er/485/2010, t. j. že nie je daný základ žalovaného nároku. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou súdu posudzovať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ako aj všetky ostatné odvolacie námietky, týkajúce sa tejto otázky.

V posudzovanej veci nebol podaný návrh na prerušenie konania, súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom ani nerozhodoval o takomto návrhu, odvolacie námietky vzťahujúce sa k tomuto rozhodnutiu sú preto bez právneho významu.

K námietke žalobcu, že súd odôvodnil svoje negatívne rozhodnutie úplne rovnakými dôvodmi opísanými tými istými vetami, ako v iných svojich rozhodnutiach, odvolací súd uvádza, že takýto postup súdu nie je vylúčený, pokiaľ ide o konanie medzi rovnakými účastníkmi a s rovnakým skutkovým základom. Nakoniec aj sám žalobca podáva rovnaké žaloby i odvolania v stovkách vecí tých istých účastníkov konania s tým istým predmetom konania bez zohľadnenia rozdielností jednotlivých konaní. V prejednávacom prípade tiež konkrétne možno poukázať napr. na tvrdené rozhodnutie o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, pričom takéto rozhodnutie v prejednávanej veci nebolo vydané, ďalej na tvrdené nedoručenie vyjadrenia k žalobe či rozhodnutia nadriadeného súdu o námietke zaujatosti zákonného sudcu, na opakovane podávanú žiadosť o zrušenie pojednávania, hoci žalobca vedel, že súd ju neakceptuje, na vytýkanú absenciu poučenia podľa §120 ods. 4 OSP, ako aj na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania, ktoré na prejednávajúcu vec sa nevzťahujú.

Odvolací súd vo veci plne úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1 OSP), pretože tomuto trovy v odvolacom konaní preukázane nevznikli a neúspešnému žalobcovi náhradu trov nie je možné priznať.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.